

om at løse Fristen paa den Maade, at det fastholdes som Regel, at Forsørgelsen varer til det 15de Aar, men at det overlades til særlig Bevilgning i enkelte Tilfælde at udstrække den til det fyldte 18de Aar, idet man fra alle Sider kan erkjende, at der kan foreligge Tilfælde, som kunne tale for at lade Forsørgelsen vedblive saa længe.

Forslaget under Nr. 6 er maaske af størst Betydning af de her stillede Ændringsforslag. Man vil erindre, at det første Udkast til en Invalidelov, der fremkom fra Udvalget iforjor, gik ud paa en Sammenjæining i Bestyrelsen, som var en Del forskjellig fra den her i Forslaget optagne. Man havde nemlig bragt i Forslag, at Invalidbestyrelsen skulde sammensættes foruden af de her nævnte 3 Medlemmer tillige af 2 Medlemmer, der skulde repræsentere — om jeg saa maatte sige — det mere vilkaarlige, det friere Skjøn, og jeg kan gjerne sige til, at man dermed vilde udtrykke sit Ønske om at lade enhver Afgjørelse træffes i størst mulige Favør af Invalidene, og man havde søgt at gennemføre denne Tanke ved at lade 2 Medlemmer udvælges af hver af Rigsdagens Afdelinger. Dette Forslag mødte imidlertid en saa afgjørende Modstand fra den ærede Finansministers Side, at man allerede ifjor frasagde det. Naar nu imidlertid den ærede Finansminister i Aar er gaaet en Del videre, nemlig saaledes, at han foreslaar at gjøre Invalidbestyrelsen fuldstændig ensidig ved nemlig aldeles at lade det ligge i Finansministerens Haand saavel og Hensyn til dens Ansvar, hvad der er selvfølgeligt, som ogsaa med Hensyn til dens Udneevnelse, saa tro Forslagsstillerne, at den ærede Finansminister dog er gaaet vel vidt, og at det friere, det vilkaarlige Skjøn, som man ønskede at tilveiebringe i Bestyrelsen, for meget er sat til Side. Det er denne Tanke, som man har søgt at føre frem ved at fastholde Forslaget fra ifjor om, at medens Direktøren udnevnes af Finansministeren, udvælges de 2 andre Medlemmer henholdsvis af Krigs- og Marineministeren. Man gaar naturligvis ikke ud fra noget Modsætningsforhold imellem de ærede Ministre; men naar man i Lovens Bestemmelser skulde finde en Veiledning for Bestyrelsens Optraeden, ønskede man at give disse 2 Medlemmer en forholdsvis mere selvstændig Stilling og altsaa ogsaa en friere Benyttelse af deres Skjøn, end man tror, at det foreliggende Regjeringsforslag anviser. Det er den ene Side, og i Forbindelse dermed staar den anden Side, nemlig det økonomiske Spørgsmaal, som omhandles i Ændringsforslaget under Nr. 7. Regjeringsforslaget gaar nemlig ud paa, at disse 2 militære Medlemmer af Invalidbestyrelsen skulde være ulønede, og den tænker sig dertil enten at kommandere tjenstgjørende Officerer eller at formaa afstedige Officerer til det. Forslagsstillerne tro ikke, at dette er en hensigtsmæssig og praktisk Maade at sammensætte Be-

styrelsen paa, og det staar i Forbindelse med den Betragtning, jeg allerede før omtalte, at det vilde jo piansynlig svække de Medlemmers Stilling i Bestyrelsen, hvis Interesser man jo godt kan forudsætte ville blive eller i alt Fald kunne blive mindre, naar de ere stillede paa denne Maade enten som kommanderede eller dog som ulønede Medlemmer af Bestyrelsen. Man tror, at deres forholdsvis selvstændige Stilling i Bestyrelsen ogsaa vil blive styrket derved, at der ydes dem et Honorar, hvorved deres Tjeneste overhoved jo bliver for dem af noget mere Interesse, og man kan jo forudsætte ogsaa vil blive varetagen af dem med vel saa stor Iver. Men ogsaa overfor den ærede Finansminister vil dette have sin Betydning, idet det selvfølgelig vil være ulige lettere at slaffe Folk til at varetage dette Overv, naar man kan lade dem et passende Vederlag herfor. Ved Siden deraf har det ogsaa været Forslagsstillerens Tanke, at det neppe vilde være hensigtsmæssigt at anvende tjenstgjørende Officerer til disse Stillinger. Man har ganske vist ikke udtrykt denne Tanke ved udtrykkelig at udstemme Det af Loven, altsaa afstjære Udgangen til at benytte tjenstgjørende Officerer, idet man ikke ansaa det for at være nødvendigt, naar der ved Siden deraf bestemtes Udgang til Honorar, idet man er overbevist om, at Krigsbestyrelsen selv ikke vil kunne ønske at anvende tjenstgjørende Officerer i disse Stillinger. Jeg skal indfrænte mig hertil og anbefale de stillede Ændringsforslag til den høitærede Finansministers og Thingets Velvillie.

D. Christensen: Jeg havde for Næsten ikke bestemt mig til strax at motivere det af mig stillede Ændringsforslag, da jeg egentlig ikke har Videre at lægge til, end hvad jeg udtalte ved første Behandling, hvorfor jeg havde tænkt at ville afvente den ærede Finansministers Udtalelser; men det forekommer mig, at den ærede Minister ønsker at høre mine Udtalelser først, og derfor skal jeg fortælle fremfættede nogle enkelte Bemærkninger. Naar jeg har stillet Forslaget netop i denne Form, er det, som har foranlediget mig dertil, saavel Thinget som den ærede Minister bekendt; det er særlig den Tanke, som gaar gennem hele Lovforslaget, og som er særlig udtrykt i § 11 og paa flere Steder, nemlig at Invalidforsørgelse dog ikke kan betragtes som en ligesvem juridisk Ret, medmindre der virkelig ogsaa er Trang tilstede ved Siden af Invaliditeten. Jeg har derfor opstillet det saaledes, at det bliver at forstaa derhen, at den Ret, som naturligvis i det Hele gaar gennem Loven her, virkelig ogsaa er bleven indskrænket paa en saadan Maade, at den kun gjælder under den foransøgte Forudsætning. Jeg har tænkt ikke saa lidt over denne Sag, og jeg kan ikke se rettere, end at der er en høj Grad af Billighed, der taler for, at dette maa ske Fyldest. Man kan jo tænke sig — og maaske det ogsaa kan være stet